

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 236/2016
22.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Р., због кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1201/15 од 07.03.2016. године, поднетом против првобитних пресуда Основног суда у Куршумлији К 90/14 од 29.04.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 211/15 од 09.11.2015. године, у седници већа одржаној 22.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1201/15 од 07.03.2016. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да правноснажним пресудама Основног суда у Куршумлији К 90/14 од 29.04.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 211/15 од 09.11.2015. године повређен закон – члан 441. став 4. у вези члана 264. став 1. и члана 266. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у корист окривљеног С.Р.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 90/14 од 29.04.2015. године окр. С.Р. оглашен је кривим због кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју ће платити у року од три месеца од правноснажности пресуде, а у случају да не плати новчану казну у остављеном року, иста ће се заменити тако што ће му се за сваких започетих 1.000,00 динара одмерити један дан затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка ОЈТ-у из Куршумлије износ од 5.200,00 динара и одређено да трошкови у поступка у висини од 27.000,00 динара падају на терет буџетских средстава ОЈТ у Куршумлији.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Куршумлији и браниоца окривљеног, Виши суд у Прокупљу је пресудом Кж 211/15 од 09.11.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1201/15 од 07.03.2016. године, због повреде закона у смислу члана 441. став 4. у вези члана 264. став 1. и члана 266. ЗКП, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и утврди да је наведеним пресудама, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, повређен закон у корист окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу окривљеног, адв. Р.Д., Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је првостепеном пресудом повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. став 1. и члана 266. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у корист окр. С.Р., а како је другостепени суд потврдио првостепену пресуду, то су исте повреде закона учињене и другостепеном пресудом.

Наиме, окр. С.Р. је првостепеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела из члана 210. став 1. у вези члана 33. КЗ, обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Крушумлији износ од 5.200,00 динара, док је одређено да трошкови поступка у висини од 27.000,00 динара падају на терет буџетских средстава ОЈТ у Куршумлији.

Одредбом члана 264. став 1. КЗ прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, у које, у смислу члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, спада и награда браниоца.

Одредбом члана 266. ЗКП прописано је да је награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног, оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама овог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду дакле, да коначна одлука о обавези накнаде трошкова зависи од исхода самог кривичног поступка и чињеницу да је окр. С.Р. оглашен кривим за кривично дело из члана 210. став 1. у вези члана 33. КЗ, то је суд, сагласно одредби члана 264. став 1. ЗКП, био дужан да окривљеног обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка на име награде за свог изабраног браниоца. Чињеница да је окривљеном оптужним предлогом ОЈТ у Куршумлији било стављено на терет извршење кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези члана 33. КЗ, а да је пресудом Основног суда у Куршумлији оглашен кривим за кривично дело из члана 210. став 1. у вези члана 33. КЗ, не ослобађа окривљеног од обавезе накнаде трошкова кривичног поступка у ситуацији када је поступак окончан доношењем осуђујуће пресуде. Такву могућност не прописује ни једна законска одредба, а окривљени може бити ослобођен од плаћања трошкова поступка односно ти трошкови падају на терет буџетских средстава само када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, што овде није случај.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је одлуком о трошковима кривичног поступка на чије је плаћање обавезао и јавно тужилаштво, у ситуацији када је окривљеног огласио кривим, учинио повреду закона у смислу члана 441. став 4. у вези члана 264. став 1. и члана 266. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Такође, основано јавни тужилац указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде противречна сама себи а разлози у погледу трошкова кривичног поступка су нејасни. Наиме, у изреци првостепене пресуде суд је навео да трошкови кривичног поступка у износу од 27.000,00 динара падају на терет буџетских средстава ОЈТ у Куршумлији, не наводећи о којим трошковима се ради, док је у образложењу наведено да су у питању трошкови који се односе на награду за рад адвоката и с тим у вези дати су нејасни разлози у погледу основа за плаћање тих трошкова од стране ОЈТ у Куршумлији.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у погледу наведених повреда закона и утврдио да је пресудама Основног суда у Куршумлији К 90/14 од 29.04.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 211/15 од 09.11.2015. године повређен закон у корист окривљеног С.Р., не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**